

[Ministeren for skatter og afgifter.]
mene, hvor lejeværdien overstiger 500.000 kr., fremskridtspartiets forslag var lempeligere i forhold til parcelhusejerne.

På den baggrund synes jeg ikke, der er nogen grund til at sige her fra folketingets talerstol, at langt de fleste parcelhusejere ikke vil kunne klare de stigninger i lejeværdierne, som er gennemført ved ligningsloven, som et flertal her har gennemført.

Knud Damgaard (S):

Hr. Kjørulff-Schmidt ironiserede over, at jeg skulle have sagt, der havde været meget grundige udvalgs møder i denne sag. Jeg vil gerne fastholde, at det har der. Jeg beklager, at disse udvalgs møder fandt sted, længe før det ærede medlem blev politisk tør bag ørene. Det er en kendsgerning, når man nu fra fremskridtspartiets side taler om, at politikerne må have begået dumheder i denne sag, ikke har været i stand til at overse situationen, at i dette langvarige kontinuerlige udvalgsarbejde deltog hr. Glistrup, deltog fru Kirsten Jacobsen. Det er derfor lidt mærkværdigt, hvis man fra den side kunne overse denne situation og gerne ville have medvirket til at forhindre lejeforhøjelser af denne art, at der ikke forekom ét eneste ord i betænkningen herom fra fremskridtspartiets side. Lige så lidt kom der under forhandlingerne herom fra den side noget som helst frem om, at man ønskede mindre lejestigninger, men tværtimod stilede man mod et omgående frit boligmarked, der ville have givet os betydelig større stigninger end dem, vi har fået, og som vi jo alle er enige om er store nok i forvejen.

Jeg skal til hr. Henning Philipsen kun sige, at jeg egentlig deler den fornemmelse, at det ville da være rart, om man kunne skabe borgfred om disse ting. Jeg havde meget gerne set, at det i dag havde været unødvendigt at tage den gamle debat op, men hr. Henning Philipsen glemmer én ting: så længe SF ude i landet er med til at understøtte alle de bestræbelser, der sættes ind, også på misforstået manér, på at modarbejde boligaftalerne, så er vi andre nødt til at kline SF til det medansvar, man havde for S-SF-forliget, og som jeg vil fastholde indtil forveksling er det samme og ville medføre de samme konsekvenser med hen-

syn til lejestigninger som de aftaler, vi har lavet her.

Jeg skal til afklaring af denne enkle sag bare stille hr. Henning Philipsen det lige så enkle spørgsmål: er det rigtigt, at der i S-SF-forliget indgik nøjagtig den samme skitse som grundlag for den omkostningsbestemte leje som den, vi nu har anvendt?

Til hr. Kaj Hansen skal jeg kun sige, at man næppe kan forvente og håbe på ro dér, hvor kommunisterne er med. Må jeg sige om mine bemærkninger om udlejernes manglende psykologiske sans, at der står i adskillige af de varsler om lejeforhøjelser, som lejerne har fået, en vending, der lyder noget i retning af, at hvis man anker til huslejenævnet over lejestigningerne, så risikerer man uden nyt varsel yderligere forhøjelser. Det er det, jeg kalder total mangel på psykologisk sans over for lejerne.

Kjørulff-Schmidt (FP):

Jeg vil godt gøre et par bemærkninger til noget af det, der er sagt til mig. Dog tror jeg ikke, der er grund til at gå ind i en udførlig debat med skatte- og afgiftsministeren, for den debat er jo ført én gang. Den debat om parcelhusenes skattemæssige stilling er ført den 19. marts her i folketinget, hvor fremskridtspartiet har redegjort helt klart for sine synspunkter, og det ligger meget fast, at fremskridtspartiet ikke vil tage noget medansvar for de lejeværdiregler, der nu er gennemført.

I øvrigt vil jeg godt sige noget om embedsmændenes placering i lovgivningsarbejdet. Det er naturligvis rigtigt, som boligministeren fremhæver, at det parlamentariske ansvar ligger hos ministeren, anderledes kan det ikke være. Men det vil jo være en illusion at tro, at det er politikerne, der alene udformer lovbestemmelserne. Så specielle regler og detaljerede regler som dem, der er tale om her, udformes selvfølgelig i et samarbejde; der sker en arbejdsdeling mellem embedsmændene og politikerne, anderledes kan det ikke være. I denne arbejdsdeling vil teknikerne naturligvis i meget høj grad have en indflydelse på, hvordan udformningen bliver. Derfor er det urimeligt at sige, at enhver form for kritik over for den arbejds-gang, der foregår i ministerierne, må være afskåret. Selvfølgelig må enhver form for kritik kunne føres frem; politikerne må